

В обох випадках, компоненти полінеоплазії були конкуруючими захворюваннями, тому виділити одне з них, що призвело до летального наслідку, не є можливим.

На даний момент, як у вітчизняній, так і в зарубіжній літературі, поєднання лімфопроліферативних захворювань та епітеліальних пухлин в контексті первинно-множинних злоякісних новоутворень, описано недостатньо докладно, тому розглянуті вище випадки полінеоплазій є, на наш погляд, цікавим матеріалом для подальшого дослідження даного питання.

ДЕНСИТОМЕТРИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЩЕЛЕП ДОРΟΣЛИХ ОРТОДОНТИЧНИХ ПАЦІЄНТІВ

Михайленко І.М., Сутуліна А.Є., Салама А.В.

Науковий керівник: ас. Виженко Є.Є.

Кафедра післядипломної освіти лікарів-ортодонтів

Українська медична стоматологічна академія

Остеопенічні захворювання та хвороби тканин пародонта ускладнюють процес ортодонтичного лікування. Рентгенологічні методи дослідження зубощелепних аномалій, такі як, комп'ютерна томографія (КТ) використовується на етапі діагностики та планування ортодонтичного лікування, в тому числі, для дослідження щільності кісткової тканини.

Мета дослідження - провести порівняльний аналіз значень мінеральної щільності кісткової тканини різних ділянок верхньої (В/Щ) і нижньої щелеп (Н/Щ) і мінеральної щільності другого шийного хребця (С2) у ортодонтичних пацієнтів.

Матеріали та методи. Всього було вивчено 15 КТ ортодонтичних пацієнтів, віком 21-40 років (середній вік 26,6), що відповідає періоду активного функціонування зубощелепної системи. Щільність кісткової тканини вимірювали в програмі Ez3D2009 між двома точками в одиницях Хаунсфілда (HU).

За основу для порівняння взяли вимірювання щільності кістки С2.

Результати дослідження. Найщільнішими ділянками на В/Щ і Н/Щ є альвеолярний відросток між центральними різцями - $1318 \pm 69,28$ та $1400,6 \pm 75,56$ відповідно. Дані показники майже в 2-2,5 рази перевищують щільність С2 - $587,6 \pm 48,81$ ($p < 0,01$).

Між іклом і першим премоляром на В/Щ і Н/Щ встановлені наступні дані - $930,97 \pm 29,44$ і $1204,17 \pm 54,8$ ($p_{1-2} < 0,05$). Дані показники в середньому на 50% більше, ніж щільність кістки в зоні С2.

В області біфуркації перших молярів щільність кісткової тканини на Н/Щ ($882,67 \pm 53,9$) перевищує аналогічні показники В/Щ ($531,47 \pm 36,82$) зі статистично достовірної різницею.

Оптична щільність в області бугра верхньої щелепи $338,87 \pm 26,91$ достовірно нижче від щільності С2 і щільності кісткової тканини альвеолярного відростка.

На Н/Щ найбільш подібними денситометричними показниками щільності кістки встановлено між С2 і щільністю суглобової голівки - $579,1 \pm 34,97$.

У ретромолярній ділянці високі показники ($923,17 \pm 43,16$) в порівнянні з С2 ($p < 0,01$) пов'язані з щільними компактними пластинками зовнішньої і внутрішньої косих ліній в ділянці кута Н/Щ.

Висновки. Щільність кісткової тканини альвеолярних відростків на Н/Щі вище, ніж на В/Щ. При цьому, найщільнішими ділянками кісткової тканини на обох щелепах є ділянки між центральними різцями і між іклом і першим премоляром.

Суглобова голівка, яка не має анатомічного контакту з зубами, має максимальну схожість з показниками щільності С2. Дані висновки можна використовувати для диференціальної діагностики захворювань СНЩС. Якщо денситометричні показники суглобової голівки і С2 знижені, то, в основі патологічного процесу лежить системне захворювання. Якщо показники оптичної щільності знижені тільки в області суглобової голівки, то патологічний процес носить локальний характер.

МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЛИЗОВОЇ ПОРОЖНИНИ НОСА І НАВКОЛОНОСОВИХ ПАЗУХ З КЛІНІЧНИХ ПОЗИЦІЙ

Мірашова М.Г., Баххо Аднан

Науковий керівник: проф. Безшапочний С.Б.

Кафедра оториноларингології з офтальмологією

Українська медична стоматологічна академія

Актуальність: Дослідження порожнини носа та навколоносових пазух наочно демонструють, що ця складно збудована ділянка дихальної системи регулює багато важливих фізіологічних функцій. Серед них – вплив на об'єм повітряного струменю і носовий опір, вентиляцію і дренаж синусів. Структурні морфологічні особливості слизової оболонки цієї зони також забезпечують багато важливих функцій. Вони базуються на складно організованій структурно-функціональній сукупності епітеліально-стромальних, залозистих та судинних елементів

Мета роботи: визначення компонентів слизової оболонки, що мають захисне функціональне спрямування.

Матеріали та методи: гістологічне дослідження слизової оболонки верхніх дихальних шляхів у різних в функціональному значенні відділах. Визначення змін, що виникають у різних шарах епітелію досліджуваної зони при різних видах запального процесу.

Результати. Слизова оболонка верхніх дихальних шляхів має у всіх досліджуваних ділянках має характерні монотипові ознаки. Але в різних